

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2023/839 RENDELETE

(2023. április 19.)

az (EU) 2018/841 rendeletnek a hatály, a jelentéstételi és a megfelelési szabályok egyszerűsítése, és a 2030-ra vonatkozó tagállami célértékek meghatározása, valamint az (EU) 2018/1999 rendeletnek a nyomon követés, a jelentéstétel, az előrehaladásra vonatkozó nyomon követés és a felülvizsgálat javítása tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) keretében 2015. december 12-én elfogadott Párizsi Megállapodás (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás) 2016. november 4-én lépett hatályba. A Párizsi Megállapodás részes felei megállapodtak abban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval 2 °C alatt tartják az iparosodás előtti szinthez képest, és folytatják az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy a hőmérséklet-emelkedés mértéke az iparosodás előtti szint feletti 1,5 °C-ra korlátozódjon. Az említett kötelezettségvállalást megerősítette a glasgow-i éghajlati paktum UNFCCC keretében történő, 2021. november 13-i elfogadása, amelyben a Párizsi Megállapodás részes feleinek találkozási pontján szolgáltató UNFCCC Felelinek Konferenciája elismeri, hogy az éghajlatváltozás hatásai jóval enyhébbek lesznek, ha a hőmérséklet 2 °C helyett 1,5 °C-kal emelkedik, és határozott vállalást tesz arra, hogy folytatja a hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C-ra való korlátozására irányuló erőfeszítéseket.
- (2) A biológiai sokféleségről és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról szóló 2019. évi globális értékelő jelentésében a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudományos platform (IPBES) a legfrissebb tudományos bizonyítékokkal szolgált a biológiai sokféleség világszerte zajló csökkenéséről. „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia – Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2020. május 20-i bizottsági közlemény (a továbbiakban: a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia) fokozza az Unió törekvéseit a biológiai sokféleség és a jól működő ökoszisztémák védelme és helyreállítása terén. Az erdők és az egészséges talajok rendkívül fontosak a biológiai sokféleség, a levegő és a víz tisztítása, a szén-dioxid megkötése és tárolása, valamint a fenntartható módon beszerzett, hosszú élettartamú faipari termékek biztosítása szempontjából. Az erdők jellege és funkciója nagyon eltérő az Unióban, hiszen bizonyos típusú erdők sérülékenyebbek az éghajlatváltozással szemben az olyan közvetlen hatások miatt, mint az aszály, a hőmérséklet okozta erdőpusztulás vagy a szárazság változása. Az erdőirtás és az erdőpusztulás hozzájárulnak a

⁽¹⁾ HL C 152., 2022.4.6., 192. o.

⁽²⁾ HL C 301., 2022.8.5., 221. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2023. március 14-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2023. március 28-i határozata.

globális éghajlati válsághoz, mivel – többek között a kapcsolódó erdőtüzek révén – fokozzák az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, így tartósan megszüntetik a szénelnyelő képességet, gyengítik az érintett területek éghajlatváltozással szembeni rezilienciáját és jelentősen csökkentik azok biológiai sokféleségét.

A talaj szervesszén-tartalma és a holtfában tárolt szén, amelynek nagy része a talaj szénkészletét növeli, különösen lényeges számos jelentéstételi kategóriában, mind az éghajlat-politikai fellépés, mind a biológiai sokféleség védelme szempontjából. „A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó új uniós erdőstratégia” című, 2021. július 16-i bizottsági közlemény (a továbbiakban: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó új uniós erdőstratégia) és „A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós talajvédelmi stratégia – Az egészséges talaj előnyeinek kihasználása az emberek, az élelmiszerek, a természet és az éghajlat szempontjából” című, 2021. november 17-i bizottsági közlemény (a továbbiakban: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós talajvédelmi stratégia) egyaránt elismerte, hogy az éghajlati és biodiverzitási válság fényében szükség van az uniós erdő- és talajökoszisztémák védelmére és minőségük javítására, valamint az olyan fenntartható gazdálkodási gyakorlatok ösztönzésére, amelyek fokozhatják a szénmegkötést és erősíthetik az erdők és a talaj ellenálló képességét. A tőzeglápok a szerves szén legnagyobb szárazföldi tárolói, így kezelésük és védelmük javítása fontos tényező, amely hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez, valamint a biológiai sokféleség megővéséhez és a talaj erózióval szembeni védelméhez.

- (3) „Az európai zöld megállapodás” című, 2019. december 11-i bizottsági közlemény (a továbbiakban: az európai zöld megállapodás) kiindulópontot biztosít az Unió klímasemlegességi célkitűzésének legkésőbb 2050-ig történő eléréséhez, valamint azt követően a negatív kibocsátás eléréséhez, amint azt az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. cikkének (1) bekezdése meghatározza. Az európai zöld megállapodás az Unió belüli klímasemlegesség 2050-ig történő elérését célzó, egymást kölcsönösen erősítő intézkedések és kezdeményezések átfogó csomagját foglalja magában, és új növekedési stratégiát határoz meg, amelynek célja, hogy az Uniót egy modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkező igazságos és virágzó társadalommá alakítsa, ahol a gazdaság növekedése nem erőforrásfüggő. Célja továbbá az Unió természeti tőkájének védelme, megőrzése és fejlesztése, valamint a polgárok egészségének és jóllétének védelme a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben. Ugyanakkor ez az átállás hatással van a nemek közötti egyenlőségre is, és különösen kihat egyes hátrányos helyzetű és kiszolgáltatott csoportokra, például az idősekre, a fogyatékkal élőkre, valamint a kisebbségi faji vagy etnikai háttérrel rendelkező személyekre. Ezért biztosítani kell, hogy az átállás igazságos és inkluzív legyen, és senki ne maradjon magára.
- (4) Az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos kihívások kezelése, valamint a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek elérése az európai zöld megállapodás középpontjában áll. Az Európai Parlament az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalásában (**) szorgalmazta a klímasemleges társadalomra való átállás legkésőbb 2050-ig való szükségszerű megvalósítását, az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalásában (***) pedig megállapította, hogy éghajlati és környezeti vészhelyzet áll fenn. A Covid19-világjárvány által az uniós polgárok egészségére és gazdasági jóllétére gyakorolt rendkívül súlyos hatások fényében az európai zöld megállapodás még szükségesebbé és még értékesebbé vált.
- (5) Fontos biztosítani, hogy az e rendelet célkitűzéseinek elérése érdekében hozott intézkedéseket az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkében meghatározott, a fenntartható fejlődés előmozdítására irányuló célkitűzéssel összhangban hajtsák végre, figyelembe véve az ENSZ fenntartható fejlődési céljait, a Párizsi Megállapodást és adott esetben a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet (****) 17. cikke értelmében.
- (6) Az Unió az UNFCCC titkárságának 2020. december 17-én benyújtott aktualizált, nemzetileg meghatározott hozzájárulásában kötelezettséget vállalt arra, hogy az 1990-es szinthez képest 2030-ig legalább 55 %-kal csökkenti az Unió gazdasága egészének nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátását.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

(**) HL C 270., 2021.7.7., 2. o.

(***) HL C 232., 2021.6.16., 28. o.

(****) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).

- (7) Az (EU) 2021/1119 rendelet elfogadásával az Unió jogszabályban rögzítette azt a célkitűzést, hogy 2050-ig az Unión belül egyensúlyt kell teremteni az üvegházhatást okozó gázok egész gazdaságra kiterjedő, emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátása és az üvegházhatást okozó gázok belföldön történő, nyelönkénti eltávolítása között, és azt követően adott esetben negatív kibocsátást kell elérni. Az említett rendelet megállapít továbbá egy kötelező, az Unión belüli nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra (az elnyelések levonása utáni kibocsátásra) vonatkozó célértéket is, amely szerint a kibocsátást az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal kell csökkenteni 2030-ig. Az elvárás az, hogy valamennyi gazdasági ágazat – beleértve a földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás (a továbbiakban: LULUCF) ágazatát is – hozzájáruljon az említett célérték eléréséhez. Annak biztosítása érdekében, hogy a többi ágazatban 2030-ig elégséges erőfeszítések történjenek az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére, a nettó elnyelésnek a 2030-as uniós éghajlat-politikai célértékhez való hozzájárulása 225 millió tonna CO₂-egyenértékre korlátozódik. Az (EU) 2021/1119 rendelettel összefüggésben a Bizottság egy kapcsolódó nyilatkozatban erősítette meg azon szándékát, hogy javaslatot tesz az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁸⁾ felülvizsgálatára, azon törekvésnek megfelelően, hogy 2030-ra 300 millió tonna CO₂-egyenérték fölé növeljék a nettó szén-dioxid-eltávolítást a LULUCF-ágazatban.
- (8) A nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az 1990-es szinthez képest legalább 40 % helyett legalább 55 %-os csökkentésére irányuló fokozott törekvéshez való hozzájárulás érdekében, valamint azért, hogy a LULUCF-ágazat fenntartható és kiszámítható módon, hosszú távon hozzájáruljon az Unió klímasemlegességi célkitűzéséhez, a 2026–2030-as időszakra minden tagállam esetében kötelező célértékeket kell meghatározni a nettó üvegházhatásúgáz-elnyelés növelése tekintetében a LULUCF-ágazatban, ami az Unió egészére vonatkozóan 310 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő nettó elnyelési célértéket eredményez 2030-ban. A 2030-as nemzeti célértékek megállapításához használt módszertannak figyelembe kell vennie az uniós célérték, illetve az egyes tagállamok által a 2020. évi bejelentéseik során 2016-ra, 2017-re és 2018-ra jelentett átlagos üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés közötti különbséget, és tükröznie kell a LULUCF-ágazat jelenlegi mérséklési teljesítményét és az egyes tagállamoknak a gazdálkodás alatt álló uniós földterületből való részesedését, figyelembe véve az adott tagállam azon képességét, hogy az éghajlat és a biológiai sokféleség szempontjából előnyös földhasználati gyakorlatok vagy földhasználat-megváltoztatások révén javítsa teljesítményét az ágazatban. A célérték tagállamok általi túlteljesítése még inkább hozzájárulna az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseinek eléréséhez.
- (9) A nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és -elnyelésre vonatkozó megnövelt törekvéshez kapcsolódó kötelező célértékeket minden tagállam esetében lineáris teljesítési pályán kell meghatározni. A teljesítési pálya 2022-ben kezdődik az adott tagállam által 2021, 2022 és 2023 során bejelentett átlagos üvegházhatásúgáz-kibocsátás szintjén, és 2030-ban végződik az adott tagállam számára rögzített célértéken. A 2030-ra kitűzött uniós célérték közös elérésének biztosítása érdekében – egyúttal figyelembe véve az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés évenkénti változékonyságát a LULUCF-ágazatban – helyénvaló, hogy a 2030-ra vonatkozó nemzeti célértéken felül az egyes tagállamok számára a 2026-tól 2029-ig tartó időszakban teljesítendő összes nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és -elnyelésre vonatkozó kötelezettségvállalás (a továbbiakban: a 2026–2029-es keret) is meghatározásra kerüljön.
- (10) Az (EU) 2018/841 rendelet 6., 7., 8. és 10. cikkében foglalt elszámolási szabályok annak meghatározását célozták, hogy a LULUCF-ágazat mérséklési teljesítménye milyen mértékben járulhat hozzá az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 40 %-os csökkentésének 2030-as uniós céljához, amelyben a LULUCF-ágazat nem szerepelt. Az említett ágazat szabályozási keretének egyszerűsítése érdekében a jelenlegi elszámolási szabályokat 2025 után nem kell alkalmazni, és a tagállamok nemzeti célértékeknek való megfelelését a bejelentett üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés alapján kell ellenőrizni. Ez biztosítaná a módszertani összhangot a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁹⁾ és az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁰⁾, valamint a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás legalább 55 %-os csökkentésére vonatkozó új céllal, amelyben a LULUCF-ágazat is szerepel.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználat, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 1. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

- (11) A Tanács 2022. június 16-án ajánlást⁽¹⁾ fogadott el a klímasemlegességre való méltányos átállás biztosításáról, amelyben kiemelte, hogy kísérő intézkedésekre van szükség, és különös figyelmet kell fordítani a legnagyobb kihívásokkal szembesülő régiók, iparágak, mikro-, kis- és középvállalkozások, munkavállalók, háztartások és fogyasztók támogatására. Az említett ajánlás arra ösztönzi a tagállamokat, hogy mérlegeljenek intézkedéseket a foglalkoztatás és munkaerőpiaci átmenet, a munkahelyteremtés és a vállalkozói készségek, a munkahelyi egészségvédelem és biztonság, a közbeszerzés, az adózási és a szociális védelmi rendszerek, az alapvető szolgáltatások és a lakhatás területén, valamint többek között a nemek közötti egyenlőség, az oktatás és a képzés megerősítése céljából.
- (12) Figyelembe véve az egyes tagállamok LULUCF-ágazatának sajátosságait, valamint azt a tényt, hogy kötelező nemzeti célértékeik elérése érdekében a tagállamoknak fokozniuk kell teljesítményüket, továbbra is számos rugalmassági mechanizmusnak kell a tagállamok rendelkezésére állnia, beleértve a többletekkel való kereskedést és az erdőspecifikus rugalmassági mechanizmusok kiterjesztését, a célok környezeti integritásának tiszteletben tartása mellett.
- (13) A természetes (abiotikus és biotikus) bolygatások, például tűz, kártevők által okozott járványok, viharok és szélsőséges árvizek esetében a LULUCF-ágazat természetes folyamatok miatti bizonytalanságainak kezelése érdekében 2032-re alternatív rendelkezéseket kell elérhetővé tenni azon tagállamok számára, amelyek minden tőlük telhetőt megtettek annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az e módosító rendelettel bevezetett korrekciós intézkedésekkel összefüggésben nekik címzett bizottsági véleményeket, feltéve, hogy kimerítették a rendelkezésükre álló összes egyéb rugalmassági mechanizmust, megfelelő intézkedéseket hoztak földterületeik ilyen bolygatásokkal szembeni sebezhetőségének csökkentésére, az Unió pedig elérte a LULUCF-ágazatra vonatkozó 2030-as célértéket.
- (14) Emellett figyelembe kell venni az éghajlatváltozás diffúz és hosszú távú hatásait a természetes bolygatásokkal szemben, amelyek lényegében inkább átmenetiek és földrajzilag behatárolhatók. Ennek lehetővé kell tennie a korábbi gazdálkodási intézkedésekből örökölt hatások figyelembevételét, amely intézkedések néhány tagállamban a gazdálkodás alatt álló földterületeken a szerves talajoknak az uniós átlaghoz képest kivételesen magas arányához kapcsolódnak. A VII. melléklet alapján a 2021 és 2030 közötti időszakban rendelkezésre álló, fel nem használt kompenzációs összegeket az említett célra kell rendelkezésre bocsátani az érintett tagállamok által a Bizottsághoz benyújtott bizonyítékok alapján, amelyek a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteken, valamint objektív, mérhető és összehasonlítható mutatókon alapulnak, mint például a súlyos szárazságot és/vagy elsivatagosodást tapasztaló országokban – különösen Afrikában – az elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezmény⁽²⁾ értelmében vett szárazságindex, amelyet az átlagos éves csapadék és az átlagos éves párolgás arányaként határoznak meg. A tagállamok közötti elosztás alapja a benyújtott bizonyítékok fényében a rendelkezésre álló 50 millió tonna CO₂-egyenérték és az érintett tagállamok által igényelt teljes kompenzációs összeg aránya.
- (15) Az (EU) 2018/841 rendeletnek a 2026 és 2029 közötti – a 2030-as célértékkel végződő lineáris teljesítési pálya alapján megállapított – éves üvegházhatásúgáz-kibocsátásoknak és -elnyeléseknek a tagállamok számára történő meghatározására vonatkozó rendelkezései egységes feltételeinek biztosítása, valamint az éghajlatváltozásnak a tagállamok által nem befolyásolható hosszú távú hatásaira és a szerves talajok rendkívül magas arányának hatásaira vonatkozó bizonyítékok módszertanával kapcsolatban részletes szabályok elfogadása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽³⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (16) Az irányítási szabályokat olyan módon kell meghatározni, hogy azok előmozdítsák a 2030-ra vonatkozó köztes uniós éghajlat-politikai célérték és az Unió egész gazdaságra kiterjedő klímasemlegességi célkitűzésének elérésére irányuló korai fellépést, az e módosító rendelettel bevezetett, 2026–2029 közötti évekre vonatkozó teljesítési pályát követve. Az (EU) 2018/842 rendeletben foglalt elveket értelemszerűen kell alkalmazni egy multiplikátor használatával, amelyet a következőképpen kell kiszámítani: egy tagállam 2026–2029-es kerete és az ennek megfelelő, bejelentett nettó elnyelés különbözetének 108 %-át kell hozzáadni az említett tagállam által 2030-ra bejelentett értékhez. Emellett amikor a Bizottság javaslatokat nyújt be a 2030 utáni időszakra vonatkozóan az egyes tagállamok által 2030-ig felhalmozott hiányt figyelembe kell venni.

⁽¹⁾ A Tanács ajánlása (2022. június 16.) a klímasemlegességre való méltányos átállás biztosításáról (HL C 243., 2022.6.27., 35. o.).

⁽²⁾ HL L 83., 1998.3.19., 3. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (17) Az Unió és tagállamai részes felek az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezményében⁽¹⁴⁾ (a továbbiakban: Aarhusi Egyezmény). A nyilvánosság általi ellenőrzés és az igazságszolgáltatáshoz való jog az uniós demokratikus értékek alapvető elemei és a jogállamiság védelmét biztosító eszközök.
- (18) A gyors és hatékony intézkedés lehetővé tétele érdekében, amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy egy tagállam – figyelembe véve a teljesítési pályát, a 2026–2029-es keretet és az e rendelet szerinti rugalmassági mechanizmusokat – nem tesz kellő előrelépést 2030-ra kitűzött célértékeinek elérése felé, korrekciós intézkedési mechanizmust kell alkalmazni, amely segíti az említett tagállamot a 2030-ig tartó teljesítési pályára való visszatérésben azáltal, hogy biztosítja, hogy további olyan intézkedésekre kerüljön sor, amelyek a nettó üvegházhatásúgáz-elnyelés fokozásához vezetnek.
- (19) Az üvegházhatásúgáz-jegyzékek a nyomonkövetési technológia fokozott használatával és az ismeretek bővülésével egyre fejlettebbé fognak válni. A kibocsátások és elnyelések számítási módszertanát tökéletesítő tagállamok esetében be kell vezetni a módszertani kiigazítás fogalmát. Például a következő események vezethetnek módszertani kiigazításhoz: a jelentéstételi módszerek változásai, új adatok vagy statisztikai hibák kijavítása, új széntárolók vagy gázok felvétele, a múltbeli becslések új tudományos bizonyítékokon alapuló újraszámítása az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokkal összhangban, új jelentéstételi elemek beépítése és a természetes bolygatások jobb nyomon követése. A környezeti integritás tiszteletben tartása érdekében az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzéknek az adott tagállamhoz tartozó adataira módszertani kiigazítást kell alkalmazni a módszertan változása által a 2030-as uniós célérték közös teljesítésének értékelésére gyakorolt hatás semlegesítése érdekében.
- (20) Európában a nemzeti erdőnyilvántartások szolgáltatnak információt az erdei ökoszisztéma-szolgáltatások értékeléséhez. Az erdőnyilvántartások nyomonkövetési rendszere országonként eltérő, mivel minden országnak saját erdőnyilvántartási rendszere van, saját módszertannal. A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó új uniós erdőstratégia hangsúlyozta, hogy valamennyi tagállamban stratégiai erdőtervezésre van szükség, amely megbízható nyomon követésen és adatokon, átlátható irányításon és uniós szintű összehangolt információcserén alapul. E célból a Bizottság bejelentette, hogy jogalkotási javaslatot kíván benyújtani egy uniós szintű integrált erdőmegfigyelési keret létrehozására.
- (21) Az (EU) 2018/841 és az (EU) 2018/1999 rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása és kiegészítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az (EU) 2018/841 rendeletnek a tevékenységeknek az (EU) 2018/1999 rendelet 40. cikke alapján létrehozott uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben történő nyilvántartására és pontos végrehajtására vonatkozó szabályok megállapítása érdekében történő kiegészítésére, és az (EU) 2018/1999 rendelet V. melléklete 3. részének a kategóriák jegyzékének a vonatkozó uniós jogszabályoknak megfelelő aktualizálásával történő módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽¹⁵⁾ megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (22) Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozásáról szóló, 2020. szeptember 17-i bizottsági közlemény vázolta az Unió 2030-ra vonatkozó megnövelt éghajlat-politikai célkitűzésének elérését szolgáló különböző pályákat és szakpolitikai lehetőségeket. Hangsúlyozta, hogy a klímasemlegesség eléréséhez a gazdaság valamennyi ágazatában jelentősen meg kell erősíteni az uniós fellépést. A szénelnyelők alapvető szerepet játszanak a klímasemlegességre való áttérésben az Unióban, és ebben az összefüggésben különösen a mezőgazdasági, az erdészeti és a földhasználati ágazatok hozzájárulása jelentős lehet. Amennyiben a Bizottság az e módosító rendelettel bevezetett felülvizsgálat részeként értékeli az (EU) 2018/841 rendelet működését és jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára, annak tartalmaznia kell egyrészt a mezőgazdaságból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra, másrészt a szántóterületekből, gyepterületekből és vizes élőhelyekből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és -elnyelésre vonatkozó jelenlegi tendenciákat és jövőbeli előrejelzéseket, és meg kell vizsgálnia a szabályozási lehetőségeket annak biztosítására, hogy ezek összhangban legyenek azzal a célkitűzéssel, hogy az Unió klímasemlegességi célkitűzésének és a köztes éghajlat-politikai céloknak megfelelően

⁽¹⁴⁾ HL L 124., 2005.5.17., 4. o.

⁽¹⁵⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

valamennyi gazdasági ágazatban hosszú távú üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentést érjenek el. Emellett a Bizottságnak adott esetben – tudományosan megalapozott, megbízható és átlátható módon – kiemelt figyelmet kell fordítania az erdők korszerkezetének hatásaira, beleértve a háborús és háború utáni viszonyokkal összefüggő hatásokat is, az erdők hosszú távú rezilienciájának és alkalmazkodóképességének biztosítása érdekében.

Figyelembe véve az egyes ágazatok méltányos hozzájárulásának fontosságát, valamint azt, hogy a klímasemlegességre való átálláshoz a teljes szakpolitikai spektrumban változásokra, és minden gazdasági ágazat és a teljes társadalom közös erőfeszítésére van szükség – amint azt az európai zöld megállapodás is kiemeli – a Bizottságnak adott esetben jogalkotási javaslatokat kell benyújtania a 2030 utáni keret kialakítása céljából.

- (23) A tengeri és édesvízi környezetekben az üvegházhatásúgáz-kibocsátással és -elnyeléssel kapcsolatban várható antropogén változások jelentősek lehetnek és a jövőben várhatóan eltérőek lesznek a használatban bekövetkező változások, például a tengeri energia tervezett kiterjesztése, az akvakultúrás termelés potenciális növekedése és a természetvédelemnek a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia céljai elérése érdekében szükséges növelése miatt. Ezek a kibocsátások és elnyelések jelenleg nem szerepelnek az UNFCCC szabványos jelentéstételi táblázataiban. A jelentéstételi módszertan elfogadását követően a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy az e módosító rendelettel bevezetett felülvizsgálat elvégzésekor mérlegelje előrehaladásról, az elemzés megvalósíthatóságáról, és a jelentéstétel tengeri és édesvízi környezetekre való kiterjesztésének hatásáról szóló jelentéstételt az említett áramlásokra vonatkozó legújabb tudományos bizonyítékok alapján.
- (24) A klímasemlegesség 2050-ig történő megvalósítására, és a negatív kibocsátások elérésére irányuló cél teljesítése érdekében rendkívül fontos biztosítani, hogy az üvegházhatásúgáz-elnyelés – az állandósága fenntartása mellett – folyamatosan növekedjen az Unión belül. Adott esetben szükség lehet olyan műszaki megoldásokra, mint a szén-dioxid-leválasztással és -tárolással előállított bioenergia, valamint a szén-dioxid-kibocsátások leválasztására és tárolására szolgáló természet-alapú megoldások. Különösen az egyes mezőgazdasági termelőket, föld- és erdőtulajdonosokat vagy erdőgazdálkodókat ösztönözni kell arra, hogy több szén-dioxidot tároljanak földjeiken és erdőikben, és részesítsék előnyben az ökoszisztéma-alapú megközelítéseket és a biológiai sokféleséget támogató gyakorlatokat, például a természetközeli erdőgazdálkodási gyakorlatokat, a területpihentetést, az erdők szénkészleteinek helyreállítását, az agrárerdészeti lefedettség kiterjesztését, a talaj szén-dioxid-megkötését és a vizes élőhelyek helyreállítását, valamint egyéb innovatív megoldásokat. Az ilyen az ösztönzők elősegítik az éghajlatváltozás mérséklését és az általános kibocsátáscsökkentést a biogazdaság ágazataiban, többek között a fenntartható fakitermelésből származó termékek használata révén, a biológiai sokféleséget és a körforgásos gazdaságot előmozdító ökológiai elvek maradéktalan tiszteletben tartása mellett. Lehetővé kell tenni egy olyan folyamat kialakításának mérlegelését, amelynek révén a szén-dioxidot tároló fenntartható termékeket az (EU) 2018/841 rendelet hatálya alá vonják az e módosító rendelettel bevezetett felülvizsgálat keretében, biztosítva az összhangot más uniós környezetvédelmi célkitűzésekkel, valamint az IPCC-iránymutatásokkal.
- (25) Tekintettel arra, hogy az e módosító rendeletben meghatározott célértékek elérése érdekében fontos pénzügyi támogatást nyújtani a föld- és erdőtulajdonosoknak vagy -gazdálkodóknak, a Bizottságnak az (EU) 2018/1999 rendelet alapján legutóbb bejelentett integrált nemzeti energia- és klímatervek aktualizálása tervezetének az említett rendelet szerinti értékelése során biztosítani kell, hogy a pénzügyi támogatás – beleértve a LULUCF céljára felhasznált, a 2003/87/EK irányelv szerinti EU ETS kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek releváns részét is – olyan szakpolitikákra és intézkedésekre irányuljon, amelyek az e módosító rendeletben meghatározott tagállami keretek és célértékek elérése érdekében testre szabottak. Értékelésében a Bizottságnak különös figyelmet kell fordítania az ökoszisztéma-alapú megközelítések előmozdítására, valamint arra, hogy a meglévő jogszabályok figyelembevételével biztosítani kell a további üvegházhatásúgáz-elnyelések állandóságát.
- (26) A 2030-ra vonatkozó uniós célérték meghatározása a tagállamok által 2016-ra, 2017-re és 2018-ra bejelentett nyilvántartási adatokon alapul. A benyújtott nyilvántartási jelentések megalapozottsága rendkívül fontos. Ezért a tagállamok által alkalmazott módszereket ellenőrizni kell, amennyiben a nettó elnyelés 2016-ban, 2017-ben és 2018-ban jelentősen csökkent. Az átláthatóság elvével összhangban és a jelentéstétel terén elért előrehaladásba vetett bizalom növelése érdekében ezen ellenőrzések eredményeit nyilvánosan elérhetővé kell tenni. Ezen ellenőrzések alapján a Bizottságnak adott esetben javaslatokat kell tennie annak biztosítására, hogy az Unió továbbra is jó úton haladjon a 310 millió tonna nettó elnyelési cél elérése felé.

- (27) A 2026–2029-es időszakra vonatkozó teljesítési pálya tagállamok számára történő meghatározása érdekében a Bizottságnak átfogó felülvizsgálatot kell végeznie a 2021., a 2022. és a 2023. évi üvegházhatásúgáz-jegyzék adatainak ellenőrzése céljából. E célból 2025-ben átfogó felülvizsgálatot kell végezni a Bizottság által 2027-ben és 2032-ben az (EU) 2018/1999 rendelet 38. cikkével összhangban elvégzendő átfogó felülvizsgálatokon felül.
- (28) Az (EU) 2018/841 rendelet II. mellékletében az egyes tagállamok tekintetében a záródásra meghatározott értékeket összhangba kell hozni az UNFCCC-nek jelentett értékekkel vagy az előreláthatóan aktualizált ilyen értékekkel.
- (29) A jelentéstételen alapuló célértékek e módosító rendelet nyomán történő bevezetése miatt az üvegházhatásúgáz-kibocsátást és -elnyelést nagyobb pontossággal kell megbecsülni. Ezen túlmenően a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia, „A „termelőtől a fogyasztóig” stratégia a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért” című, 2020. május 20-i bizottsági közlemény, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó új uniós erdőstratégia, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós talajvédelmi stratégia, a „Fenntartható szénkörforgások” című, 2021. december 15-i bizottsági közlemény, az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁶⁾, valamint „Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Unió létrehozása – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégia” című, 2021. február 24-i bizottsági közlemény egyaránt megköveteli majd a földterületek fokozott figyelemmel kísérését, ezáltal Unió-szerte segítve a természet alapú szén-dioxid-eltávolítások rezilienciájának védelmét és fokozását. Adott esetben az uniós programok – például a Kopernikusz – keretében rendelkezésre álló fejlett technológiák, valamint a közös agrárpolitika keretében gyűjtött digitális adatok felhasználásával korszerűsíteni kell a kibocsátások és elnyelések nyomon követését és jelentését a zöld és digitális innovációra épülő kettős átállás útján.
- (30) A terepi érzékelésen és a távérzékelésen alapuló nyomon követés tekintetében egyaránt, a feltérképezésre és a nyomon követésre vonatkozó rendelkezéseket kell bevezetni, lehetővé téve a tagállamok számára, hogy földrajzilag explicit információkkal rendelkezzenek azon kiemelt területek azonosításához, amelyek hozzá tudnak járulni az éghajlatváltozás elleni fellépéshez. A nyomon követés, a jelentéstétel és az ellenőrzés általános javításának részeként a munkának az üvegházhatásúgáz-jegyzékek javítása céljából a tevékenységek és a kibocsátási tényezők adatbázisainak harmonizálására és finomítására is fókuszálnia kell.
- (31) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez és a 2021–2030-as időszakra vonatkozó uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési célkitűzés teljesítéséhez hozzájáruló, a tagállamok által a LULUCF-ágazat terén teendő kötelezettségvállalásoknak az (EU) 2021/1119 rendelet fényében történő kiigazítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az EUSZ 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (32) Az (EU) 2018/841 és az (EU) 2018/1999 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2018/841 rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Tárgy

E rendelet szabályokat állapít meg a következők tekintetében:

- a) a földhasználati, földhasználat-megváltoztatási és erdőgazdálkodási (a továbbiakban: LULUCF) ágazatra vonatkozó tagállami kötelezettségvállalások, amelyek hozzájárulnak a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek teljesítéséhez és a 2021–2025-ös időszakra vonatkozó uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési célérték eléréséhez;

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

- b) a LULUCF-ágazathoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés elszámolása, valamint annak ellenőrzése, hogy a tagállamok teljesítik-e az a) pontban említett, 2021–2025-ös időszakra vonatkozó kötelezettségvállalásokat;
 - c) a nettó üvegházhatásúgáz-elnyelésre vonatkozó, 2030. évi uniós célérték a LULUCF-ágazatban;
 - d) a nettó üvegházhatásúgáz-elnyelés tagállami célértékei a LULUCF-ágazatban a 2026–2030-as időszak vonatkozásában.”
2. A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet az e rendelet I. mellékletének A. szakaszában felsorolt üvegházhatású gázoknak az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 26. cikkének (4) bekezdésével összhangban bejelentett és a tagállamok területén a 2021–2025-ös időszakban előforduló, a következő területelszámolási kategóriákba tartozó kibocsátására és elnyelésére alkalmazandó:

- a) erdőterületté átalakított szántóterületként, gyepterületként, vizes élőhelyként, beépített területként vagy egyéb földterületként bejelentett földhasználat (»erdősített terület«);
- b) szántóterületté, gyepterületté, vizes élőhelyé, beépített területté vagy egyéb földterületté átalakított erdőterületként bejelentett földhasználat (»kiirtott erdőterület«);
- c) a következők egyikeként bejelentett földhasználat (»gazdálkodás alatt álló szántóterület«):
 - i. szántóterületnek maradó szántóterület;
 - ii. szántóterületté átalakított gyepterület, vizes élőhely, beépített terület vagy egyéb földterület;
 - iii. vizes élőhelyé, beépített területté vagy egyéb földterületté átalakított szántóterület;
- d) a következők egyikeként bejelentett földhasználat (»gazdálkodás alatt álló gyepterület«):
 - i. gyepterületnek maradó gyepterület;
 - ii. gyepterületté átalakított szántóterület, vizes élőhely, beépített terület vagy egyéb földterület;
 - iii. vizes élőhelyé, beépített területté vagy egyéb földterületté átalakított gyepterület;
- e) erdőterületnek maradó erdőterületként bejelentett földhasználat (»gazdálkodás alatt álló erdőterület«);
- f) amennyiben egy tagállam 2020. december 31-ig bejelentette a Bizottságnak azon szándékát, hogy a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyeket e rendelet 4. cikke (1) bekezdése szerinti kötelezettségvállalásainak hatálya alá vonja, a következők egyikeként bejelentett földhasználat (»gazdálkodás alatt álló vizes élőhely«):
 - vizes élőhelynek maradó vizes élőhely,
 - vizes élőhelyé átalakított beépített terület vagy egyéb földterület,
 - beépített területté vagy egyéb földterületté átalakított vizes élőhely.

(2) Ez a rendelet az e rendelet I. mellékletének A. szakaszában felsorolt üvegházhatású gázoknak az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkének (4) bekezdésével összhangban bejelentett és a tagállamok területén a 2026–2030-as időszakban előforduló, a következő területjelentési kategóriákba vagy ágazatokba tartozó kibocsátására és elnyelésére is alkalmazandó:

- a) erdőterület;
- b) szántóterület;
- c) gyepterület;
- d) vizes élőhelyek;
- e) beépített területek;
- f) egyéb földterület;
- g) faipari termékek;

- h) egyéb;
- i) légköri lerakódás;
- j) a nitrogén kimosódása és lefolyása.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlatpolitika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.)”

3. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„9. »természetes bolygatás«: nem emberi beavatkozásra fellépő bármely olyan esemény vagy körülmény, amely a LULUCF-ágazatban jelentős mértékű kibocsátáshoz vezet, és amelynek előfordulását az érintett tagállam nem képes befolyásolni, valamint amelynek a kibocsátásra gyakorolt hatásait a tagállam objektív tényezőkből kifolyólag nem tudja jelentősen csökkenteni, annak bekövetkezését követően sem;”

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„11. »éghajlatváltozás«: az éghajlat megváltozása, amely közvetlenül vagy közvetve olyan emberi tevékenységekkel függ össze, amelyek megváltoztatják a globális légkör összetételét, és amely az összehasonlítható időtartamok során megfigyelt természetes éghajlati változékonyságon túli járulékos változásként jelentkezik.”

4. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Kötelezettségvállalások és célértékek

(1) Figyelembe véve a 12., a 13. és a 13a. cikkben előírt rugalmassági mechanizmusokat, a 2021–2025-ös időszakra vonatkozóan minden tagállam gondoskodik arról, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás ne haladja meg az üvegházhatásúgáz-elnyelést, ezt a tagállam területén a 2. cikk (1) bekezdésében említett valamennyi területelszámolási kategóriában megvalósuló összkibocsátás és összelenyelés összegeként kell kiszámítani.

(2) A nettó üvegházhatásúgáz-elnyelés 2030-ra vonatkozó uniós célértéke – a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásoknak és -elnyeléseknek a IIa. melléklet D. oszlopában meghatározott, 2030-ra vonatkozó tagállami értékei összegeként – 310 millió tonna CO₂-egyenérték, amely a 2016., 2017. és 2018. évi üvegházhatásúgáz-jegyzék 2020-ban benyújtott adatainak átlagán alapul.

(3) Minden tagállam biztosítja, hogy – a 12. és a 13b. cikkben előírt rugalmassági mechanizmusok figyelembevételével – a területén és a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában az üvegházhatásúgáz-kibocsátásának és -elnyelésének a 2032-ben benyújtott üvegházhatásúgáz-jegyzékében a 2030-as évre vonatkozóan bejelentett összege – az üvegházhatásúgáz-jegyzék 2016., 2017. és 2018. évi, 2032-ben benyújtott adatainak átlagához viszonyítva – ne haladja meg az említett tagállam számára a IIa. melléklet C. oszlopában meghatározott célértéket.

(4) Minden tagállam biztosítja, hogy a 2026–2029-es időszak egyes éveiben a következő pontok közötti különbségek összege ne haladja meg a 2026–2029-es keretet:

a) a területén és a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában az üvegházhatásúgáz-kibocsátása és -elnyelése; és

b) az üvegházhatásúgáz-jegyzékében szereplő 2021., 2022. és 2023. évi, 2032-ben benyújtott adatainak átlagos értéke.

A 2026–2029-es keretet a 2026–2029-as időszak egyes éveire vonatkozóan az adott tagállam tekintetében a következők közötti különbségek összegeként kell meghatározni:

- a) az említett évekre vonatkozó, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó lineáris teljesítési pálya alapján megállapított éves üvegházhatásúgáz-kibocsátási és -elnyelési határértékek; és
- b) a tagállam üvegházhatásúgáz-jegyzékében szereplő 2021., 2022. és 2023. évi, 2025-ben benyújtott adatainak átlagos értéke.

Valamely tagállam lineáris teljesítési pályája 2022-ben, az üvegházhatásúgáz-jegyzékben szereplő 2021., 2022. és 2023. évi adatok átlagértékén kezdődik, 2030-ra megadott végpontja pedig a IIa. melléklet C. oszlopában az említett tagállamra vonatkozóan meghatározott értéknek és az üvegházhatásúgáz-jegyzékben szereplő 2016., 2017. és 2018. évi adatok átlagértékének az összegeként kiszámított érték.

A 2026–2029-es keretet az üvegházhatásúgáz-jegyzék 2025-ben benyújtott adatai alapján kell meghatározni, és az e keretnek való megfelelést az üvegházhatásúgáz-jegyzék 2032-ben benyújtott adatai alapján kell értékelni.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek a 2026–2029-es időszak minden egyes évére tonnában kifejezett CO₂-egyenértékben megadva határozzák meg az egyes tagállamok nettó üvegházhatásúgáz-elnyelésre vonatkozó lineáris teljesítési pályáján alapuló éves határértékeket. Az említett nemzeti teljesítési pályáknak a 2021., 2022. és 2023. évi üvegházhatásúgáz-jegyzék tagállamok által jelentett adatainak átlagán kell alapulniuk.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 16a. cikkében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. E végrehajtási jogi aktusok alkalmazásában a Bizottság elvégzi a tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkének (4) bekezdése értelmében benyújtott legfrissebb nemzeti jegyzékadatok átfogó felülvizsgálatát.

(6) Az e cikkben említett kötelezettségvállalásaiknak, célértékeiknek és kereteiknek való megfelelést célzó szakpolitikák elfogadásakor a tagállamok figyelembe veszik annak szükségességét, hogy mindenki számára méltányos és társadalmilag igazságos átmenetet kell biztosítani. A Bizottság iránymutatást adhat ki, hogy e tekintetben támogassa a tagállamokat.”

5. Az 5. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden tagállam elszámolást készít és vezet, amelyben pontosan rögzíti a 2. cikkben említett területelszámolási kategóriákhoz kapcsolódó kibocsátást és elnyelést. A tagállamok biztosítják, hogy elszámolásuk és az e rendelet alapján szolgáltatott más adatok pontosak, teljesek, következetesek, nyilvánosan hozzáférhetőek, összehasonlíthatók és átláthatók legyenek. A tagállamok pozitív előjellel (+) jelzik a kibocsátást, negatív előjellel (–) pedig az elnyelést.”

6. A 6. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az erdőszített területhez és a kiirtott erdőterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést a tagállamok összkibocsátás és összelnelés formájában számolják el a 2021–2025-ös időszak minden egyes évére.

(2) Az 5. cikk (3) bekezdésétől eltérve és legkésőbb 2025-ig, amennyiben a földhasználatot szántóterületről, gyepterületről, vizes élőhelyről, beépített területről vagy egyéb földterületről erdőterületté alakították át, a tagállam az említett átalakítás időpontjától számított 30 év elteltével az ilyen területek erdőterületté átalakított földterület besorolását erdőterületnek maradó erdőterület besorolásra változtathatja, amennyiben ez a változtatás az IPCC-iránymutatások alapján kellően indokolt.”

7. A 7. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden egyes tagállam olyan módon számolja el a gazdálkodás alatt álló szántóterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést, hogy a 2021–2025-ös időszakra kiszámított kibocsátás és elnyelés értékéből kivonja a gazdálkodás alatt álló szántóterülethez a 2005–2009-as bázisidőszakban kapcsolódó saját átlagos éves kibocsátásának és elnyelésének ötszörösét.

(2) Minden egyes tagállam olyan módon számolja el a gazdálkodás alatt álló gyepterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést, hogy a 2021–2025-ös időszakra kiszámított kibocsátás és elnyelés értékéből kivonja a gazdálkodás alatt álló gyepterülethez a 2005–2009-as bázisidőszakban kapcsolódó saját átlagos éves kibocsátásának és elnyelésének ötszörösét.

(3) A 2021–2025-ös időszak során a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyet kötelezettségvállalásainak hatálya alá vonó minden egyes tagállam olyan módon számolja el a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyhez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést, hogy az említett időszakra kiszámított kibocsátás és elnyelés értékéből kivonja a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyhez a 2005–2009-es bázisidőszakban kapcsolódó saját átlagos éves kibocsátásának és elnyelésének ötszörösét.”

8. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden egyes tagállam olyan módon számolja el a gazdálkodás alatt álló erdőterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést, hogy a 2021–2025-ös időszakra kiszámított kibocsátás és elnyelés értékéből kivonja az erdőkre vonatkozó referenciaszintjének ötszörösét.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok a 2021–2025-ös időszak tekintetében 2018. december 31-ig benyújtják a Bizottságnak nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási tervüket, amelyben javaslatot tesznek az erdőkre vonatkozó referenciaszintre. A nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási tervnek tartalmaznia kell a IV. melléklet B. szakaszában felsorolt összes elemet, és a tervet – többek között az interneten keresztül – nyilvánossá kell tenni.”;

c) a (7)–(10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Amennyiben a (6) bekezdés első albekezdése értelmében elvégzett szakmai értékelések és adott esetben a (6) bekezdés második albekezdése értelmében kibocsátott szakmai ajánlások alapján szükséges, a tagállamok a 2021–2025-ös időszak tekintetében 2019. december 31-ig közlik a Bizottsággal felülvizsgált javaslatukat az erdőkre vonatkozó referenciaszintet illetően. A Bizottság közzéteszi az erdőkre vonatkozó referenciaszinttel kapcsolatban a tagállamok által közölt javaslatot.

(8) A tagállamok által az erdőkre vonatkozó referenciaszintek tekintetében benyújtott javaslat, az e cikk (6) bekezdése értelmében elvégzett szakmai értékelés és adott esetben az erdőkre vonatkozó referenciaszintet illetően az e cikk (7) bekezdése alapján benyújtott felülvizsgált javaslat alapján a Bizottság a 16. cikknek megfelelően a IV. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a tagállamok által a 2021–2025-ös időszakra alkalmazandó, erdőkre vonatkozó referenciaszintek meghatározása céljából.

(9) Ha egy tagállam az e cikk (3) bekezdésében és adott esetben az e cikk (7) bekezdésében meghatározott időpontig nem nyújtja be az erdőkre vonatkozó referenciaszintjét a Bizottságnak, a Bizottság – az e cikk (6) bekezdése értelmében elvégzett bármely szakmai értékelés alapján – a 16. cikknek megfelelően a IV. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az adott tagállam által a 2021–2025-ös időszakra alkalmazandó, erdőkre vonatkozó referenciaszint meghatározása céljából.

(10) A (8) és a (9) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat a 2021–2025-ös időszak tekintetében 2020. október 31-ig kell elfogadni.”

9. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2021–2025-ös időszak végén a tagállamok kizárhatják az erdősíttett területre és a gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó elszámolásaikból a természetes bolygatásból eredő azon üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat, amelyek meghaladják a természetes bolygatás által a 2001–2020-as időszakban okozott kibocsátás statisztikailag kiugró értékeket nem tartalmazó átlagos szintjét (a továbbiakban: háttérszint). Ezt a háttérszintet e cikknek és a VI. mellékletnek megfelelően kell kiszámítani.”;

b) a (2) bekezdés b) pontjában a „2030” év helyébe „2025” év lép.

10. A 11., a 12. és a 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Rugalmassági mechanizmusok és irányítás

(1) A tagállamok igénybe vehetik:

a) a 12. cikkben meghatározott általános rugalmassági mechanizmusokat; és

b) a 4. cikknek megfelelően meghatározott kötelezettségvállalásnak, célértéknek és keretnek való megfelelés érdekében a 13. és a 13b. cikkben meghatározott rugalmassági mechanizmusokat.

Finnszág az első albekezdésben említett rugalmassági mechanizmusokon kívül a 13a. cikk szerinti további kompenzációt is igénybe veheti.

(2) Ha egy tagállam nem felel meg az (EU) 2018/1999 rendelet 26. cikkében meghatározott nyomonkövetési követelményeknek, a 2003/87/EK irányelv 20. cikke alapján kijelölt központi tisztviselő (a továbbiakban: központi tisztviselő) átmenetileg megtiltja az említett tagállamnak az e rendelet 12. cikkének (2) bekezdése szerinti átadást, valamint azt, hogy igénybe vegye az e rendelet 13. cikke szerinti, a gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmust. A Bizottság további technikai támogatást is nyújthat az említett tagállamnak.

12. cikk

Általános rugalmassági mechanizmusok

(1) Ha a 2021–2025-ös időszakban egy adott tagállamban az összkibocsátás meghaladja az összelnyelést, vagy ha a 2026–2030-as időszakban egy adott tagállam területén az üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések összege és az adott tagállamra vonatkozóan az e rendelet 4. cikkének megfelelően meghatározott kötelezettségvállalás, célérték vagy keret közötti különbség pozitív, valamint az adott tagállam úgy döntött, hogy igénybe veszi a rugalmassági mechanizmust és az (EU) 2018/842 rendelet szerinti éves kibocsátási jogosultságainak törlését kérte, akkor a törölt kibocsátási jogosultságok mennyiségét figyelembe kell venni a tagállamnak az e rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségvállalásának, célértékének vagy keretnek való megfelelése szempontjából.

(2) Amennyiben a 2021–2025-ös időszakban egy adott tagállamban az összelnyelés meghaladja az összkibocsátást, vagy a 2026–2030-as időszakban egy adott tagállam területén az üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések összege és az adott tagállamra vonatkozóan az e rendelet 4. cikkének megfelelően meghatározott kötelezettségvállalás, célérték vagy keret közötti különbség negatív, akkor az adott tagállam az elnyelések fennmaradó mennyiségét – az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikke alapján figyelembe vett mennyiségek levonását követően – átadhatja egy másik tagállamnak. Az átadott mennyiséget figyelembe kell venni az átvevő tagállam e rendelet 4. cikke szerint meghatározott kötelezettségvállalásának, célértékének vagy keretének való megfelelésére vonatkozó értékelés során.

(3) A kétszeres elszámolás elkerülése érdekében az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikke alapján figyelembe vett nettó elnyelés mennyiségét le kell vonni abból a mennyiségből, amely az e cikk (2) bekezdése szerinti, más tagállamnak történő átadás céljára a tagállam rendelkezésére áll.

(4) A tagállamoknak a (2) bekezdés szerinti átadásokból származó bevételeket – vagy az azok pénzügyi értékével megegyező összeget – az éghajlatváltozás kezelésére kell felhasználniuk az Unióban vagy harmadik országokban. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e bekezdés alapján tett intézkedésekről, és e tájékoztatást könnyen hozzáférhető formában nyilvánosságra hozzák.

(5) A (2) bekezdés szerinti átadás történhet az üvegházhatású gázok mérséklését célzó, az eladó tagállam által végrehajtott és a fogadó tagállam által ellentételezett projekt vagy program eredményeként, amennyiben elkerülnek a kétszeres elszámolást és biztosított a nyomonkövethetőség.

13. cikk

A gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmus

(1) Amennyiben a 2021–2025-ös időszakban egy tagállamban a 2. cikk (1) bekezdésében említett területelszámolási kategóriák esetében az e rendeletnek megfelelően elszámolt összkibocsátás meghaladja az e rendeletnek megfelelően elszámolt összelnyelést, a 4. cikk (1) bekezdésének való megfelelés céljából az említett tagállam igénybe veheti az e cikkben meghatározott, gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmust.

(2) Amennyiben a 2021–2025-ös időszakban a 8. cikk (1) bekezdésében említett számítás eredménye pozitív szám, az érintett tagállam az említett számítás eredményének megfelelő kibocsátásokat illetően kompenzációra jogosult, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a tagállam az (EU) 2018/1999 rendelet 15. cikkével összhangban benyújtott stratégiájába belefoglalt olyan folyamatban lévő vagy tervezett egyedi intézkedéseket, amelyek célja, hogy biztosítsák az erdei nyelők és tározók kapacitásának fenntartását vagy adott esetben növelését, valamint ezen intézkedéseknek a megfelelő környezeti célkitűzésekre, többek között a biológiai sokféleség védelmére és a természetes bolygatásokhoz való alkalmazkodásra gyakorolt hatására vonatkozó információkat; valamint

- b) az Unión belüli összkibocsátás a 2021–2025-ös időszakban nem haladja meg az e rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett területelszámolási kategóriák összelnyelését.

Annak értékelése során, hogy az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában említettek szerint az összkibocsátás meghaladja-e az összelnyelést az Unión belül, a Bizottság biztosítja a tagállamok általi kétszeres elszámolás elkerülését, különösen az e rendelet 12. cikkében és az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében vagy 9. cikkének (2) bekezdésében meghatározott rugalmassági mechanizmusok igénybevétele során.

- (3) A (2) bekezdésben említett kompenzáció csak az adott tagállam erdőkre vonatkozó referenciaszintjéhez képest kibocsátásként elszámolt nyelőkre vonatkozhat, és a 2021–2025-ös időszakra nem haladhatja meg az érintett tagállam számára a VII. mellékletben megállapított maximális kompenzáció összegének 50 %-át.

(4) A tagállamok bizonyítékot nyújtanak be a Bizottságnak a természetes bolygatásnak a VI. melléklet szerint kiszámított hatásáról és a hasonló hatások jövőbeli megelőzése vagy mérséklése érdekében elfogadni tervezett intézkedésekről annak érdekében, hogy jogosultak legyenek az erdőkre vonatkozó referenciaszintjükhöz képest kibocsátásként elszámolt fennmaradó nyelők kompenzációjára, a 2021–2025-ös időszakra vonatkozóan a VII. mellékletben meghatározott kompenzáció teljes összegének a más tagállamok által fel nem használt összege erejéig. Amennyiben a kompenzáció iránti igény meghaladja a rendelkezésre álló fel nem használt kompenzáció összegét, a fel nem használt kompenzációt arányosan kell elosztani az érintett tagállamok között. A Bizottság nyilvánosságra hozza a tagállamok által benyújtott bizonyítékokat.”

11. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„13a. cikk

További kompenzáció

(1) Finnország esetében a 2021–2025-ös időszakban a gazdálkodás alatt álló erdőterület, kiirtott erdőterület, a gazdálkodás alatt álló szántóterület és a gazdálkodás alatt álló gyepterület területelszámolási kategóriában további 5 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő elszámolt kibocsátás kompenzációja lehetséges, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) Finnország az (EU) 2018/1999 rendelet 15. cikkével összhangban benyújtott stratégiájába belefoglalt olyan folyamatban lévő vagy tervezett egyedi intézkedéseket, amelyek célja, hogy biztosítsák az erdei nyelők és tározók kapacitásának fenntartását vagy adott esetben növelését;

- b) az Unión belüli összkibocsátás a 2021–2025-ös időszakban nem haladja meg az e rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett területelszámolási kategóriák összelnyelését.

Annak értékelése során, hogy az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában említettek szerint az összkibocsátás meghaladja-e az összelnyelést az Unión belül, a Bizottság biztosítja a tagállamok általi kétszeres elszámolás elkerülését, különösen az e rendelet 12. és 13. cikkében és az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében vagy 9. cikkének (2) bekezdésében meghatározott rugalmassági mechanizmusok igénybevétele során.

- (2) A további kompenzáció a következőkre korlátozódik:

- a) a Finnország számára a 2021–2025-ös időszakban a 13. cikk alapján rendelkezésre álló, gazdálkodás alatt álló erdőterületekre vonatkozó rugalmassági mechanizmust meghaladó összeg;

- b) az erdőterületről bármely más földhasználati kategóriára legkésőbb 2017. december 31-ig történt múltbeli váltásból eredő kibocsátás;

- c) a 4. cikknek való megfeleléshez szükséges összeg.

(3) A további kompenzáció nem képezheti az e rendelet 12. cikke vagy az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikke szerinti átadás tárgyát.

(4) Az (1) bekezdésben említett 5 millió tonna CO₂-egyenértékből fel nem használt további kompenzációt törölni kell.

(5) A központi tisztviselő az e cikk (2) bekezdése a) pontjának, valamint (3) és (4) bekezdésének alkalmazásában szükséges műveleteket az (EU) 2018/1999 rendelet 40. cikke alapján létrehozott uniós jegyzékben (a továbbiakban: uniós jegyzék) hajtja végre.

13b. cikk

A 2026–2030-as időszakban alkalmazandó földhasználati mechanizmus

(1) A 4. cikk (2) bekezdésében említett uniós célérték teljesítésének függvényében legfeljebb 178 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő mennyiség erejéig földhasználati mechanizmust kell létrehozni az uniós jegyzékben. A földhasználati mechanizmusnak a 12. cikkben előírt rugalmassági mechanizmusokon felül kell rendelkezésre állnia.

(2) Amennyiben – azt követően, hogy egy tagállam a legnagyobb mértékben figyelembe vette a Bizottság által a 13d. cikk szerint adott esetben hozzá intézett véleményt – az adott tagállam területén a 2026–2030-as időszakban a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában az üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -elnyelések összegének és a 4. cikk (3) bekezdése szerint az adott tagállam számára megállapított vonatkozó célértéknek vagy az adott tagállam számára a 4. cikk (4) bekezdése szerint megállapított keretnek az e rendeletnek megfelelően elszámolt és bejelentett különbözete pozitív, az adott tagállam igénybe veheti az e cikkben foglalt mechanizmust annak érdekében, hogy megfeleljen a 4. cikk (3) bekezdése szerint meghatározott célértékének, vagy a 4. cikk (4) bekezdése szerint számára megállapított keretnek.

(3) Amennyiben a 2026–2030-as időszakban a (2) bekezdésében említett egyik vagy mindkét számítás eredménye pozitív, a tagállam jogosult az e cikkben meghatározott mechanizmus igénybevételére az adott tagállam számára a 4. cikk (3) bekezdése szerint megállapított célértékhez vagy a 4. cikk (4) bekezdése szerint az adott tagállam számára megállapított kerethez vagy mindkettőhöz képest kibocsátásként elszámolt nettó kibocsátás vagy nettó elnyelés vagy mindkettő kompenzációjára, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) a tagállam az (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikke szerint benyújtott aktualizált integrált nemzeti energia- és klímatervben belefoglalt olyan folyamatban lévő vagy tervezett egyedi intézkedéseket, amelyek célja, hogy biztosítsák valamennyi szárazföldi nyelő és tározó kapacitásának fenntartását vagy adott esetben növelését, valamint a földterület természetes bolygatással szembeni sebezhetőségének csökkentését;
- b) a tagállam kimerítette az e rendelet 12. cikkének (1) bekezdése szerint rendelkezésre álló rugalmassági mechanizmust;
- c) 2030-ban a területén és a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában említett valamennyi területjelentési kategóriában az összes üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés éves összegének és az uniós c élértéknek, azaz a 310 millió tonna CO₂-egyenértéknek megfelelő nettó elnyelésnek a különbözete negatív az Unióban.

Annak értékelése során, hogy az Unión belül teljesült-e az e bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett feltétel, a Bizottság a fel nem használt többlet legfeljebb 30 %-át – legfeljebb 20 Mt CO₂-egyenérték erejéig – beszámítja a tagállamok 2021–2025-ös időszakra vonatkozó, 4. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségvállalásaiba, feltéve, hogy egy vagy több tagállam e cikk (5) bekezdésével összhangban bizonyítékot nyújt be a Bizottságnak a természetes bolygatás hatásáról. A Bizottság biztosítja, hogy a tagállamok elkerüljék a kétszeres elszámolást, különösen az e rendelet 12. cikkében és az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében meghatározott rugalmassági mechanizmusok igénybevétele során.

(4) Az e cikk (3) bekezdésében említett kompenzáció összege nem haladhatja meg a 2026–2030-as időszakra az érintett tagállam számára a VII. mellékletben megállapított kompenzáció maximális összegének 50 %-át.

(5) A tagállamok bizonyítékot nyújtanak be a Bizottságnak a természetes bolygatásnak a VI. melléklet szerint kiszámított hatásáról annak érdekében, hogy jogosultak legyenek az adott tagállamok számára a 4. cikk (3) bekezdése szerint megállapított célértékekhez vagy a 4. cikk (4) bekezdése szerint az adott tagállamok számára megállapított kerethez képest kibocsátásként elszámolt nettó kibocsátások és nettó elnyelések vagy mindkettő kompenzációjára, a 2026–2030-as időszakra vonatkozóan a VII. mellékletben meghatározott kompenzáció teljes összegének a más tagállamok által fel nem használt összege erejéig. Amennyiben a kompenzáció iránti igény meghaladja a rendelkezésre álló fel nem használt kompenzáció összegét, a fel nem használt kompenzációt arányosan kell elosztani az érintett tagállamok között.

(6) A tagállamok – a 13. cikk (4) bekezdésének és e cikk (5) bekezdésének figyelembevételét követően – jogosultak az adott tagállamok számára a 4. cikk (3) bekezdése szerint megállapított célértékekhez vagy a 4. cikk (4) bekezdése szerint az adott tagállamok számára megállapított kerethez képest kibocsátásként elszámolt nettó kibocsátások és nettó elnyelések vagy mindkettő kompenzációjára a 2021–2030-as időszakra vonatkozóan a VII. mellékletben meghatározott kompenzáció teljes összegének a más tagállamok által fel nem használt összege erejéig, feltéve, hogy az adott tagállamok:

- a) kimerítették a 12. cikk (1) bekezdése, valamint e cikk (3) és (5) bekezdése szerint rendelkezésre álló rugalmassági mechanizmusokat; és

- b) bizonyítékot nyújtottak be a Bizottságnak a következők egyikére vonatkozóan:
- az éghajlatváltozásnak a többletkibocsátásokhoz vezető vagy a nyelők csökkenését eredményező hosszú távú hatása, melyek felett nem rendelkeznek befolyással; vagy
 - az a többletkibocsátásokhoz vezető hatás, amelyet az okoz, hogy a gazdálkodás alatt álló földterületükön az uniós átlaghoz képest rendkívül magas a szerves talajok aránya, feltéve hogy az említett hatások olyan területgazdálkodási gyakorlatoknak tulajdoníthatók, amelyeket az 529/2013/EU határozat hatálybalépése előtt alkalmaztak;
- c) az (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikke szerint benyújtott, legutóbbi aktualizált integrált nemzeti energia- és klímatervükbe belefoglalták az olyan egyedi intézkedéseket, amelyek célja, hogy biztosítsák valamennyi szárazföldi nyelő és tározó kapacitásának fenntartását vagy adott esetben növelését, valamint a földterület éghajlatváltozás okozta természetes bolygatással szembeni sebezhetőségének csökkentését.
- (7) A (6) bekezdésben említett kompenzáció összege az Unió egészére nézve nem haladhatja meg az 50 millió tonna CO₂-egyenértéket. Amennyiben a kompenzáció iránti igény meghaladja a rendelkezésre álló kompenzáció maximális összegét, az említett kompenzációt arányosan kell elosztani az érintett tagállamok között.
- (8) A (6) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett bizonyítéknak magában kell foglalnia az érintett földterületre vonatkozóan a nettó kibocsátásra vagy nettó elnyelésre gyakorolt hatások millió tonna CO₂-egyenértékben kifejezett mennyiségi értékelését, és annak összehasonlítható és megbízható mennyiségi mutatókon, pontos földrajzi adatokon és a rendelkezésre álló legjobb tudományos bizonyítékokon kell alapulnia. Ezeknek a mutatóknak és adatoknak, valamint ezeknek a bizonyítékoknak a legalább a 2001–2025-ös időszakban megfigyelt változásokon, valamint a 2026–2030-as időszakra vonatkozó, tudományosan felülvizsgált előrejelzéseken és megfigyeléseken kell alapulniuk. Ezeknek a mutatóknak és adatoknak, valamint ezeknek a bizonyítékoknak tükrözniük kell a LULUCF-ágazat szempontjából releváns éghajlati jellemzők – például a szárazság, az átlaghőmérséklet, az átlagos csapadék, a fagyos napok, valamint a meteorológiai vagy a talajnedvességet érintő aszályok időtartama – közép- vagy hosszú távú háttérváltozásait.
- (9) A (6) bekezdés b) pontjának ii. alpontjában említett bizonyítéknak magában kell foglalnia annak igazolását, hogy az érintett tagállamban a gazdálkodás alatt álló földterületen található szerves talajok aránya meghaladja a 2030-as uniós átlagos arányt. A bizonyítéknak magában kell foglalnia a gazdálkodás alatt álló szerves talajokra gyakorolt örökölt hatásoknak betudható, millió tonna CO₂-egyenértékben kifejezett, bejelentett kibocsátások mennyiségi elemzését, amelynek a 2026–2030-as időszakra vonatkozó felülvizsgált megfigyeléseken, összehasonlítható és megbízható pontos földrajzi adatokon és a rendelkezésre álló legjobb tudományos bizonyítékokon kell alapulnia, különösen az érintett tagállam hasonló helyszíneire vonatkozóan. A bizonyítékokhoz mellékelni kell azoknak a jelenleg végrehajtott szakpolitikai intézkedéseknek a leírását is, amelyek minimálisra csökkentik az örökölt hatásoknak a gazdálkodás alatt álló szerves talajokra gyakorolt negatív hatásait.
- (10) 2024. május 12-ig a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az e cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett bizonyíték szerkezetét, formátumát, technikai részleteit és benyújtásának eljárását. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16a. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (11) A Bizottság nyilvánosságra hozza a tagállamok által benyújtott, a (6) cikk b) pontjában említett bizonyítékokat, és egy tagállamtól további bizonyítékok benyújtását kérheti, ha az említett tagállamtól kapott információk ellenőrzését követően úgy ítéli meg, hogy azok nem kellően indokoltak vagy aránytalanok.

13c. cikk

Irányítás

Amennyiben a 2032-ben elvégzett átfogó felülvizsgálat eredményeként a Bizottság megállapítja, hogy – figyelembe véve a 12. és a 13b. cikk alapján igénybe vett rugalmassági mechanizmusokat – 4. cikk (4) bekezdésében említett 2026–2029-es keretnek való megfelelés nem valósult meg, akkor az üvegházhatású gázok nettó kibocsátástöbbletének tonna CO₂-egyenértékével egyenlő mennyiséget, egy 1,08-as tényezővel való szorzást követően, hozzá kell adni az adott tagállam által 2030-ban bejelentett üvegházhatásúgáz-kibocsátás nettó értékéhez, a 15. cikk szerint elfogadott intézkedésekkel összhangban.

13d. cikk

Korrektív intézkedések

(1) Amennyiben a Bizottság az (EU) 2018/1999 rendelet 29. cikke szerinti éves értékelése során megállapítja, hogy valamely tagállam – figyelembe véve az e rendelet 4. cikkének (4) bekezdésével összhangban meghatározott teljesítési pályát és keretet, valamint az e rendelet szerinti rugalmassági mechanizmusokat – nem tesz elegendő előrelépést az e rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerinti célérték teljesítése felé, az adott tagállam három hónapon belül korrektív intézkedési tervet nyújt be a Bizottságnak, amely tartalmazza a következőket:

- a) a kellő mértékű előrehaladás elmaradásának részletes magyarázata;
- b) annak értékelése, hogy az uniós finanszírozás hogyan támogatta a célértéknek és a keretnek való megfelelésre irányuló erőfeszítéseit, és hogyan kívánja felhasználni ezeket a forrásokat az említetteknek való megfelelés felé tett előrelépéshez;
- c) az adott tagállam (EU) 2018/1999 rendelet szerinti integrált nemzeti energia- és klímatervet kiegészítő vagy annak végrehajtását erősítő további intézkedések, amelyeket a 4. cikk (3) bekezdése szerint meghatározott célértékének vagy a 4. cikk (4) bekezdése szerint meghatározott keretének a nemzeti szakpolitikák és intézkedések, valamint az uniós fellépés végrehajtása révén történő megfelelés érdekében végre fog hajtani, valamint annak részletes értékelése – amennyiben rendelkezésre állnak, mennyiségi adatokkal alátámasztva –, hogy az említett intézkedések mekkora tervezett nettó üvegházhatásúgáz-elnyelést eredményeznének;
- d) az említett intézkedések végrehajtásának szigorú menetrendjét, amelynek lehetővé kell tennie a végrehajtásban tett éves előrehaladás értékelését.

Amennyiben egy tagállam az éghajlatváltozással foglalkozó nemzeti tanácsadó testületet hozott létre, kikérheti e testület tanácsát a c) pontban említett szükséges intézkedések azonosítása érdekében.

(2) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség – éves munkaprogramjával összhangban – segíti a Bizottságot minden ilyen korrektív intézkedési terv értékelésében.

(3) A Bizottság – a tervek kézhezvételétől számított négy hónapon belül – véleményt adhat ki az (1) bekezdésnek megfelelően benyújtott korrektív intézkedési tervek megalapozottságáról. Az érintett tagállam a legnagyobb mértékben figyelembe veszi a Bizottság véleményét, és annak megfelelően módosíthatja korrektív intézkedési tervét. Amennyiben az érintett tagállam nem veszi figyelembe a véleményt vagy annak jelentős részét, az adott tagállamnak indokolást kell adnia a Bizottságnak.

(4) Minden tagállam nyilvánosságra hozza az (1) bekezdésben említett korrektív intézkedési tervét és a (3) bekezdésben említett indokolásokat. A Bizottság nyilvánosságra hozza a (3) bekezdés szerinti véleményét.”

12. A 14. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az e rendeletben meghatározott elszámolási szabályokat alkalmazva a tagállamok a 2021–2025-ös időszak tekintetében 2027. március 15-ig, a 2026–2030-as időszak tekintetében pedig 2032. március 15-ig éves adatsorokon alapuló megfelelési jelentést nyújtanak be a Bizottságnak, amely jelentés a 2021–2025-ös időszak vonatkozásában a 2. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában, a 2026–2030-as időszak vonatkozásában pedig a 2. cikk (2) bekezdésének a)–j) pontjában meghatározott területelszámolási kategóriák mindegyikét illetően tartalmazza a releváns időszakra vonatkozóan az összkibocsátások és összfelvételek egyenlegét.

A megfelelési jelentés a következők értékelését tartalmazza:

- a) a lehetséges kompromisszumokkal kapcsolatos szakpolitikák és intézkedések, beleértve legalább más uniós környezetvédelmi célkitűzésekkel és stratégiákkal, például az (EU) 2022/591 európai parlamenti és tanácsi határozatban (*) meghatározott 8. környezetvédelmi cselekvési programban, a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiában és a „Fenntartható biogazdaság Európa számára: a gazdaság, a társadalom és a környezet közötti kapcsolat megerősítése” című, 2018. október 11-i bizottsági közleményben foglalt célkitűzésekkel és stratégiákkal elért kompromisszumokat;

- b) a tagállamok hogyan vették figyelembe a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet a 4. cikk (3) bekezdése szerint megállapított célértéküknek vagy a 4. cikk (4) bekezdése szerint megállapított keretüknek való megfelelést célzó szakpolitikáik és intézkedéseik elfogadásakor, a megfelelő mértékben;
- c) az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás közötti szinergiák, beleértve a földterületek természetes bolygatással és éghajlattal szembeni sebezhetőségét csökkentő szakpolitikákat és intézkedéseket;
- d) az éghajlatváltozás mérséklése és a biológiai sokféleség közötti szinergiák.

A megfelelési jelentés adott esetben tartalmazza a 11. cikkben említett rugalmassági mechanizmusok igénybevételére vonatkozó szándékkal és a kapcsolódó összegekkel vagy az ilyen rugalmassági mechanizmusok és a kapcsolódó összegek igénybevételével kapcsolatos részleteket is. A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 28. cikkével összhangban nyilvánosságra hozzák a megfelelési jelentéseket.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/591 határozata (2022. április 6.) a 2030-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról (HL L 114., 2022.4.12., 22. o.);

- b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Az egyes tagállamok által benyújtott és az (EU) 2018/1999 rendelet 38. cikke szerint hitelesített üvegházhatásúgáz-kibocsátási jegyzék adatait a Bizottság módszertanilag kiigazíthatja, amennyiben változtatás történt a tagállamok által alkalmazott módszertanon. Mindazonáltal az ilyen módszertani kiigazítások – melyek a 2030-ra vonatkozó uniós célértéknek való megfelelés értékelését szolgálják – nem befolyásolják a nettó elnyelések 310 millió tonnás CO₂-egyenértékét, amely a IIa. melléklet D oszlopában a tagállamokra vonatkozóan 2030-ra kt CO₂-egyenértékben meghatározott nettó üvegházhatásúgáz-elnyelési értékek összegének felel meg, sem pedig az említett melléklet C oszlopában szereplő célértékeket.

(1b) Azok a tagállamok, amelyek jelzik azon szándékukat, hogy igénybe kívánják venni a 13b. cikk (6) bekezdésében említett rugalmassági mechanizmust, a jelentés e célra szolgáló szakaszaiban ismertetik a 13b. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett hatások enyhítése vagy visszafordítása érdekében hozott intézkedéseket, valamint az említett intézkedések megfigyelt és várható hatásait.

(1c) A Bizottság a 4. cikknek való megfelelés értékelése céljából elvégzi a megfelelési jelentéseknek az e cikk (1) bekezdésében előírt teljes körű felülvizsgálatát.

Az említett átfogó felülvizsgálattal párhuzamosan a Bizottság értékeli, hogy az (1) bekezdés b) pontja értelmében hogyan vették figyelembe a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet. E tekintetben a Bizottság az első értékelését megelőzően iránymutatást ad ki a jelentős károkozás elkerülését célzó elv e rendelet értelmében történő alkalmazásáról.”

13. A 15. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítése céljából annak érdekében, hogy meghatározza az uniós jegyzékben a következő műveletek rögzítésére és pontos elvégzésére vonatkozó szabályokat:

- a) a kibocsátás és elnyelés mennyiségének rögzítése minden egyes tagállam valamennyi területszámolási és jelentéstételi kategóriájában;
- b) a 14. cikk (1a) bekezdése értelmében végzett módszertani kiigazítások elvégzése;
- c) a 12., a 13., a 13a. és a 13b. cikkben említett rugalmassági mechanizmusok igénybevétele; valamint
- d) a megfelelés ellenőrzése a 13c. cikk szerint.”

14. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„16a. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az (EU) 2018/1999 rendelet 44. cikkének (3) bekezdésével létrehozott Éghajlatváltozási Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)”

15. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

Felülvizsgálat

(1) Ezt a rendeletet folyamatosan felül kell vizsgálni, figyelembe véve többek között:

- a) a nemzetközi fejleményeket;
- b) a Párizsi Megállapodás hosszú távú célkitűzéseinek megvalósítását szolgáló erőfeszítéseket; és
- c) az uniós jogot, többek között a természet-helyreállításra vonatkozóan.

A 14. cikk (3) bekezdése értelmében elkészített jelentésben szereplő megállapítások és a 13. cikk (2) bekezdésének b) pontja értelmében elvégzett értékelés eredménye vagy az (EU) 2018/1999 rendelet 37. cikkének (4a) bekezdése értelmében elvégzett ellenőrzés alapján a Bizottság adott esetben javaslatokat tesz annak érdekében, hogy biztosítsa az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdésével összhangban megállapított, 2030-ra teljesítendő átfogó uniós nettó üvegházhatásúgáz-elnyelési célérték sértetlenségének, valamint e célérték Párizsi Megállapodásban foglalt célok teljesítéséhez történő hozzájárulásának tiszteletben tartását.

(2) A Bizottság a Párizsi Megállapodás 14. cikke szerinti első globális értékelést követő hat hónapon belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet működéséről. A jelentésnek a tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet és az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 4. cikkének (4) bekezdése alapján szolgáltatott legfrissebb adatokon kell alapulnia. Tekintettel arra, hogy az Unióban csökkenteni kell az üvegházhatású gázok kibocsátását és fokozni kell az üvegházhatásúgáz-elnyelés mértékét, és társadalmilag igazságos átmenetre kell törekedni, valamint tekintettel arra, hogy további uniós szakpolitikákra és intézkedésekre van szükség, a jelentésnek adott esetben a következőket kell tartalmaznia:

- a) a 11. cikkben említett rugalmassági mechanizmusok hatásainak értékelése;
- b) annak értékelése, hogy ez a rendelet mennyiben járul hozzá az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott klímasemlegességi célkitűzésekhez és köztes éghajlat-politikai célokhoz;
- c) annak értékelése, hogy ez a rendelet mennyiben járul hozzá a Párizsi Megállapodás céljaihoz;
- d) a tagállamokban jelentkező azon nemzeti és regionális szintű társadalmi és munkaügyi hatások értékelése – beleértve a nemek közötti egyenlőségre és a munkakörülményekre gyakorolt hatásokat is –, amelyekkel az e rendeletben előírt kötelezettségek a 2. cikk hatálya alá tartozó földterület-kategóriák és ágazatok bármelyikében járnak;
- e) a Párizsi Megállapodás 6. cikkének (2) és (4) bekezdésére irányadó szabályok tekintetében nemzetközi szinten elért eredmények értékelése, és adott esetben az e rendelet módosítására irányuló javaslatok, különösen a kétszeres elszámolás elkerülése és a megfelelő kiigazítások alkalmazása érdekében;

- f) a szántóterületekről, gyepterületekről és vizes élőhelyekről származó üvegházhatású gázok kibocsátásával és elnyelésével kapcsolatos jelenlegi tendenciák és jövőbeli előrejelzések értékelése, továbbá olyan szabályozási lehetőségek értékelése, melyek biztosítják, hogy az említett tendenciák és előrejelzések összhangban legyenek az üvegházhatásúgáz-kibocsátás hosszú távú, valamennyi gazdasági ágazatra kiterjedő csökkentésére vonatkozó célkitűzéssel, az Unió klímasemlegességi célkitűzésével és az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott köztes uniós éghajlat-politikai célokkal összhangban;
- g) az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozó jelenlegi tendenciák és jövőbeli előrejelzések a következő jelentéstételi kategóriák tekintetében, továbbá olyan szabályozási lehetőségek, melyek biztosítják, hogy az említett tendenciák és előrejelzések összhangban legyenek az üvegházhatásúgáz-kibocsátás hosszú távú, valamennyi gazdasági ágazatra kiterjedő csökkentésére vonatkozó célkitűzéssel, az Unió klímasemlegességi célkitűzésével és az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott köztes uniós éghajlat-politikai célokkal összhangban:
- i. emésztőrendszeri fermentáció;
 - ii. trágyakezelés;
 - iii. rizstermesztés;
 - iv. mezőgazdasági talajok;
 - v. füves területek előírt felégetése;
 - vi. mezőgazdasági maradványok szántóföldi égetése;
 - vii. meszezés;
 - viii. karbamid alkalmazása;
 - ix. egyéb széntartalmú trágyák;
 - x. egyéb.

Az említett jelentésnek tudományosan megalapozott, megbízható és átlátható módon adott esetben figyelembe kell vennie az erdők korszerkezetének hatásait is, beleértve a háborús és háború utáni viszonyokkal összefüggő hatásokat is, az erdők hosszú távú rezilienciájának és alkalmazkodóképességének biztosítása érdekében.

Az említett jelentés a megfelelő, tudományosan megalapozott jelentéstételi módszertan elfogadását követően, valamint a jelentéstétel terén elért eredmények és a rendelkezésre álló legfrissebb tudományos információk alapján értékelheti az elemzés megvalósíthatóságát és a további ágazatokból – például a tengeri és édesvízi környezetből – származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és -elnyelésre vonatkozó jelentéstételi hatását, valamint a vonatkozó szabályozási lehetőségeket.

A jelentést követően és figyelembe véve annak fontosságát, hogy az egyes ágazatok méltányosan járuljanak hozzá az Unió klímasemlegességi célkitűzéséhez és az (EU) 2021/1119 rendelet szerinti köztes uniós éghajlat-politikai célokhoz, a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatokat terjeszt elő. Ezek a javaslatok különösen uniós és tagállami célértékeket határozhatnak meg az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és -elnyelésre vonatkozóan, kellően figyelembe véve az egyes tagállamok által 2030-ig esetlegesen felhalmozott hiányt.

A 401/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (**), 10a. cikkével létrehozott, éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület (a továbbiakban: tanácsadó testület) saját kezdeményezésére tudományos tanácsadást nyújthat vagy jelentéseket adhat ki az e rendelet szerinti uniós intézkedésekről, éghajlatpolitikai célkitűzésekről, éves kibocsátási és elnyelési szintekről és rugalmassági mechanizmusokról. A Bizottság figyelembe veszi a tanácsadó testület releváns tanácsadását és jelentéseit, különösen azon jövőbeli intézkedések tekintetében, amelyek az e rendelet hatálya alá tartozó alágazatokban a kibocsátások további csökkentésre és az elnyelés további növelésére irányulnak.

(3) A szén-dioxid-eltávolítás tanúsítására vonatkozó uniós szabályozási keretre vonatkozó jogalkotási aktus hatálybalépésétől számított 12 hónapon belül a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a nettó pozitív szénmegkötési hatással rendelkező, fenntartható forrásból származó, hosszú élettartamú, szén-dioxidot tároló termékek e rendelet hatálya alá vonásának lehetséges előnyeiről és az azzal járó kompromisszumokról. A jelentésben értékelni kell, hogy miként kell figyelembe venni az említett termékekhez kapcsolódó üvegházhatású gázok közvetlen és közvetett kibocsátását és elnyelését, például a földhasználat megváltozásából és a kapcsolódó kibocsátások szivárgásának ebből eredő kockázatát, valamint az egyéb uniós környezetvédelmi célkitűzésekkel – különösen a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzésekkel – összefüggésben jelentkező lehetséges előnyöket és

kompromisszumokat. Adott esetben a jelentés figyelembe veheti a fenntartható szén-dioxid-tároló termékek e rendelet hatálya alá vonásának folyamatát az egyéb uniós környezetvédelmi célkitűzésekkel, valamint az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye Felelő Konferenciája vagy a Párizsi Megállapodás részes felelő találkozójaként szolgáló Felek Konferenciája által elfogadott IPCC-iránymutatásokkal összeegyeztethető módon. A Bizottság a jelentéshez adott esetben az e rendelet megfelelő módosítására irányuló jogalkotási javaslatot is csatolhat.

- (*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).
- (**) Az Európai Parlament és a Tanács 401/2009/EK rendelete (2009. április 23.) az Európai Környezetvédelmi Ügynökségről és az európai környezeti információs és megfigyelőhálózatról (HL L 126., 2009.5.21., 13. o.).”

16. Az I. melléklet e módosító rendelet I. mellékletével összhangban módosul.
17. A II. melléklet e módosító rendelet II. mellékletével összhangban módosul.
18. A III. mellékletben az Egyesült Királyság bejegyzést el kell hagyni.
19. A rendelet az e módosító rendelet III. mellékletében szereplő szöveggel a IIa. melléklettel egészül ki.
20. A IV. melléklet C. szakaszában az Egyesült Királyság bejegyzést el kell hagyni.
21. A VI. melléklet e módosító rendelet IV. mellékletével összhangban módosul.
22. A VII. mellékletben az Egyesült Királyság bejegyzést el kell hagyni.

2. cikk

Az (EU) 2018/1999 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk az alábbi pontokkal egészül ki:

„63. »földrajzi információs rendszer«: földrajzi hivatkozásokkal ellátott információk rögzítésére, tárolására, elemzésére és kijelzésére alkalmas számítógépes rendszer;

64. »földrajzi térinformatikai kérelem«: olyan elektronikus kérelem formanyomtatvány, amelynek részét képezi egy földrajzi információs rendszeren alapuló informatikai alkalmazás, amely lehetővé teszi a kedvezményezettek számára, hogy bejelentsék a mezőgazdasági üzem azon mezőgazdasági parcelláinak és a nem mezőgazdasági területeknek a pontos helyét, amelyekre kifizetést igényeltek.”

2. A 4. cikk a)(1) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti, a nettó üvegházhatásúgáz-elnyelésre vonatkozó tagállami kötelezettségvállalások és nemzeti célértékek;”

3. A 9. cikk (2) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„e) az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkével összhangban meghatározott tagállami kötelezettségvállalások, célértékek és keretek teljesítése tekintetében a vonatkozó finanszírozási intézkedések összhangja, beleértve az EU ETS kibocsátási egységeknek a 2003/87/EK irányelv szerinti, árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek földhasználatra, földhasználat-megváltoztatásra és erdőgazdálkodásra felhasznált releváns részét, az uniós támogatások és az uniós források – például a közös agrárpolitika eszközei, politikái és intézkedései – felhasználását.”

4. A 26. cikk (6) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„c) módosítsa az V. melléklet 3. részét a kategóriák jegyzékének a vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban történő aktualizálása érdekében.”

5. A 37. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Amennyiben a Bizottság az e cikk (4) bekezdése alapján elvégzett előzetes ellenőrzés során megállapítja, hogy az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott években a tagállamok által 2020-ban és 2023-ban vagy azt követően az üvegházhatásúgáz-jegyzék benyújtása során bejelentett nettó elnyelések éves átlagai közötti különbség meghaladja az 500 kt CO₂-egyenértéket, a Bizottság ellenőrzi a következőket:

- a) a bejelentett információk átláthatósága, pontossága, koherenciája, összehasonlíthatósága és teljessége; és
- b) a LULUCF-jelentést az UNFCCC útmutatásainak vagy az uniós szabályoknak megfelelően állították-e össze.

A Bizottság nyilvánosságra hozza az említett ellenőrzés eredményeit.”

6. A 38. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Bizottság 2025-ben elvégzi a tagállamok által az e rendelet 26. cikkének (4) bekezdése alapján benyújtott nemzeti jegyzékadatok átfogó felülvizsgálatát annak érdekében, hogy meghatározza az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerinti, a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére vonatkozó éves célértékeket és hogy az (EU) 2018/842 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján meghatározza a tagállamok éves kibocsátási jogosultságait.”;

b) a (2) bekezdésben a bevezető fordulat helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) és az (1a) bekezdésben említett átfogó felülvizsgálat a következőkre terjed ki:”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az e cikk (1) bekezdése szerint elvégzett átfogó felülvizsgálat befejezésekor a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján az adott évek tekintetében meghatározza a kibocsátásoknak az egyes tagállamokra vonatkozó, helyesbített jegyzékadatokból adódó, az (EU) 2018/842 rendelet 9. cikke szempontjából releváns kibocsátási adatokra és az e rendelet V. melléklete 1. részének c) pontjában említett kibocsátási adatokra felosztott teljes összegét, továbbá meghatározza az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikke szempontjából releváns kibocsátások és elnyelések teljes összegét.”

7. Az V. melléklet e módosító rendelet V. mellékletének megfelelően módosul.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2023. április 19-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
R. METSOLA

a Tanács részéről
az elnök
J. ROSWALL

I. MELLÉKLET

Az (EU) 2018/841 rendelet I. mellékletének B. szakasza helyébe a következő szöveg lép:

„B. Az 5. cikk (4) bekezdésében említett széntárolók:

- a) élő biomassza;
- b) avar ⁽¹⁾;
- c) holtfa¹;
- d) holt szerves anyagok ⁽²⁾;
- e) ásványi talajok;
- f) szerves talajok;
- g) faipari termékek az erdősített terület és a gazdálkodás alatt álló erdőterület területelszámolási kategóriák esetében.”

—————

⁽¹⁾ Csak erdősített területre és gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozik.

⁽²⁾ Csak kiirtott erdőterületre, gazdálkodás alatt álló szántóterületre, gazdálkodás alatt álló gyepterületre és gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyekre vonatkozik. Csak erdősített területre és gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozik.

II. MELLÉKLET

Az (EU) 2018/841 rendelet II. melléklete a következőképpen módosul:

1. A Spanyolországra, Szlovéniára és Finnországra vonatkozó bejegyzések helyébe a következő bejegyzések lépnek:

„Tagállam	Terület (ha)	Záródás (%)	Famagasság (m)
Spanyolország	1,0	20 Az üvegházhatásúgáz-jegyzék 2028-as benyújtásától kezdve: 10	3
Szlovénia	0,25	10	5
Finnország	0,25	10	5”

2. Az Egyesült Királyságra vonatkozó bejegyzést el kell hagyni.
-

III. MELLÉKLET

„IIa. MELLÉKLET

Az uniós célérték (D oszlop), az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék 2016-os, 2017-es és 2018-as évre vonatkozó adatainak az átlaga (B oszlop), valamint a tagállamok által 2030-ban elérendő, a 4. cikk (3) bekezdésében említett nemzeti célértékek (C oszlop)

A	B	C	D
Tagállam	Az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék 2016-os, 2017-es és 2018-as évre vonatkozó, 2020-ban bejelentett adatainak átlaga (kt CO ₂ -egyenértékben kifejezve)	2030. évi tagállami célértékek (kt CO ₂ -egyenértékben kifejezve)	A 2030-ra vonatkozó nettó üvegházhatásúgáz-elnyelések (kt CO ₂ -egyenértékben kifejezve) 2020-ban bejelentett értéke (B + C oszlop)
Belgium	- 1 032	- 320	- 1 352
Bulgária	- 8 554	- 1 163	- 9 718
Cseh Köztársaság	- 401	- 827	- 1 228
Dánia	5 779	- 441	5 338
Németország	- 27 089	- 3 751	- 30 840
Észtország	- 2 112	- 434	- 2 545
Írország	4 354	- 626	3 728
Görögország	- 3 219	- 1 154	- 4 373
Spanyolország	- 38 326	- 5 309	- 43 635
Franciaország	- 27 353	- 6 693	- 34 046
Horvátország	- 4 933	- 593	- 5 527
Olaszország	- 32 599	- 3 158	- 35 758
Ciprus	- 289	- 63	- 352
Lettország	- 6	- 639	- 644
Litvánia	- 3 972	- 661	- 4 633
Luxemburg	- 376	- 27	- 403
Magyarország	- 4 791	- 934	- 5 724
Málta	4	- 2	2
Hollandia	4 958	- 435	4 523
Ausztria	- 4 771	- 879	- 5 650
Lengyelország	- 34 820	- 3 278	- 38 098
Portugália	- 390	- 968	- 1 358
Románia	- 23 285	- 2 380	- 25 665
Szlovénia	67	- 212	- 146
Szlovákia	- 6 317	- 504	- 6 821
Finnország	- 14 865	- 2 889	- 17 754
Svédország	- 43 366	- 3 955	- 47 321
EU-27/Unió	- 267 704	- 42 296	- 310 000"

IV. MELLÉKLET

Az (EU) 2018/841 rendelet VI. melléklete a következőképpen módosul:

a) az 1. pont c) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a természetes bolygatás említett típusaira vonatkozó teljes éves kibocsátások becsült értékei a 2001–2020-as időszakban, területelszámolási kategóriák szerinti bontásban a 2021–2025-ös időszakban, és területjelentési kategóriák szerinti bontásban a 2026–2030-as időszakban;”;

b) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. A háttérszintnek az e melléklet 2. pontja alapján történő kiszámítását követően, amennyiben a 2021–2025-ös időszakban a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott »erdősített terület« és »gazdálkodás alatt álló erdőterület« területelszámolási kategóriák esetében a kibocsátások egy adott évben meghaladják a háttérszintnek egy bizonyos ráhagyással növelt értékét, a kibocsátások háttérszintet meghaladó része a 10. cikknek megfelelően kizárható az elszámolásból. A ráhagyás a 95 %-os valószínűségi szintnek felel meg.”;

c) a 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. A következő kibocsátások nem zárhatók ki a 10. cikk alkalmazása alól:

- a) azok a kibocsátások, amelyek olyan fakitermelési és egészségügyi fakitermelési tevékenységekből származnak, amelyekre az érintett földterületeken természetes bolygatást követően került sor;
- b) az olyan előírt égetésből származó kibocsátások, amelyekre az érintett földterületeken a 2021–2025-ös időszak valamely évében került sor;
- c) az olyan földterületeken történt kibocsátások, amelyeken a természetes bolygatást követően erdőirtást végeztek.”;

d) az 5. pont a következőképpen módosul:

i. az a) pontot el kell hagyni;

ii. a b) és a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

- „b) bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a 2021–2025-ös időszak hátralevő részében nem került sor erdőirtásra a természetes bolygatás által érintett olyan földterületeken, amelyek tekintetében a kibocsátásokat kizárták az elszámolásból;
- c) az érintett földterületeken a 2021–2025-ös időszak következő éveiben folytatott erdőirtás megállapításához használandó, ellenőrizhető módszerek és kritériumok leírása;”;

iii. a d) és az e) pontot el kell hagyni;

e) a melléklet a következő ponttal egészül ki:

„6. A 10. cikk (2) bekezdésében, valamint a 13. és a 13b. cikkben említett információszolgáltatási követelmények a következőket foglalják magukban:

- a) az adott évben történt természetes bolygatás által érintett összes földterület meghatározása, feltüntetve azok földrajzi helyét, valamint a természetes bolygatás időszakát és típusát;
- b) ha kivitelezhető, a tagállam által e természetes bolygatások hatásának megelőzésére vagy korlátozására hozott intézkedések leírása;
- c) ha kivitelezhető, a tagállam által az e természetes bolygatások által érintett földterületek helyreállítása érdekében hozott intézkedések leírása.”

—

V. MELLÉKLET

Az (EU) 2018/1999 rendelet V. melléklete 3. részének helyébe a következő szöveg lép:

„3. rész**A nyomon követés és a jelentéstétel módszerei a LULUCF-ágazatban**

A LULUCF-ágazaton belüli nyomon követés és jelentéstétel céljára a tagállamok a földhasználat változására vonatkozó pontos földrajzi adatokat használnak az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó, 2006-os IPCC-iránymutatásokkal összhangban. A Bizottság megfelelő támogatást és segítséget nyújt a tagállamoknak az összegyűjtött adatok következetességének és átláthatóságának biztosítása érdekében. A tagállamok ösztönözve vannak arra, hogy a más érintett szakpolitikai területekre vonatkozó jelentéstétellel való összehangolás érdekében térképezzenek fel sinergiákat és lehetőségeket, és olyan üvegházhatásúgáz-jegyzékek létrehozására törekedjenek, amelyek lehetővé teszik a releváns elektronikus adatbázisokkal és földrajzi információs rendszerekkel való interoperabilitást, beleértve a következőket:

- a) az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (4) bekezdésében meghatározott jelentős szénkészletekkel rendelkező földterületet magában foglaló földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer;
- b) az alábbi kategóriák közül egy vagy több alá tartozó területként meghatározott, védelem alatt álló földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer:
 - az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő földterületek,
 - a 92/43/EGK tanácsi irányelv (*) 4. cikkével összhangban közösségi jelentőségű természeti területekként jóváhagyott és az említett cikkel összhangban különleges természetvédelmi területté nyilvánított, valamint az azokon kívüli földterületi egységek, amelyekre a területmegőrzési célkitűzések teljesülése érdekében az említett irányelv 6. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti védelmi és megőrzési intézkedések vonatkoznak,
 - a 92/43/EGK irányelv IV. mellékletében felsorolt fajok párzasi és pihenőhelyei, amelyekre az említett irányelv 12. cikke szerinti védelmi intézkedések vonatkoznak,
 - a 92/43/EGK irányelv I. mellékletében felsorolt természetes élőhelyek és a 92/43/EGK irányelv II. mellékletében felsorolt fajok olyan élőhelyei, amelyek a közösségi jelentőségű természeti területeken vagy különleges természetmegőrzési területeken kívül találhatóak és hozzájárulnak ahhoz, hogy az említett élőhelyek és fajok az említett irányelv 2. cikke értelmében kedvező védettségi állapotot érjenek el, vagy amelyek a 2004/35/EK irányelv (**) értelmében megelőző és felszámolási intézkedések tárgyát képezhetik,
 - a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (***) 4. cikke alapján besorolt különleges védelmi területek és az említett területeken kívüli olyan földterületi egységek, amelyekre a területmegőrzési célkitűzések teljesülése érdekében a 2009/147/EK irányelv 4. cikke és a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (2) bekezdése értelmében védelmi és megőrzési intézkedések vonatkoznak,
 - azon földterületi egységek, amelyekre a 2009/147/EK irányelv 12. cikke alapján a nem biztonságos státuszúként bejelentett madarak megőrzésére irányuló intézkedések vonatkoznak annak érdekében, hogy teljesüljön az említett irányelv 4. cikke (4) bekezdésének második mondatában foglalt, az élőhelyek szennyezésének vagy elpusztításának elkerülésére irányuló törekvés követelménye, vagy az említett irányelv 3. cikkében foglalt, a madárfajok élőhelyei megfelelő sokféleségének és nagyságának megőrzésére és fenntartására vonatkozó követelmény,
 - bármely egyéb élőhely, amelyet a tagállam a 92/43/EGK és a 2009/147/EK irányelvben meghatározottakkal egyenértékű célokra jelöl ki,
 - a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (****) 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja iii. alpontjában említett felszíni víztestek ökológiai állapota romlásának megakadályozását és védelmét biztosító szükséges intézkedések hatálya alá tartozó földterületi egységek,
 - a 2007/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*****) szerinti árvíz-kockázat-kezeléssel összefüggésben a tagállamok által védett természetes árterületek vagy árvíz-visszatartásra szolgáló területek,
 - a tagállamok által a védett területekre vonatkozó célértékek elérése érdekében kijelölt védett területek;

- c) az alábbi kategóriák közül egy vagy több alá tartozó területként meghatározott, helyreállítás tárgyát képező földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer:
- a b) pontban leírt közösségi jelentőségű természeti területek, különleges természetmegőrzési területek és különleges védelmi területek, valamint az ezeken kívüli olyan földterületi egységek, amelyeket a területmegőrzési célkitűzések teljesülése érdekében helyreállítási vagy kompenzációs intézkedésekre szorulóként azonosítottak,
 - a 2009/147/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében említett vagy annak I. mellékletében felsorolt vadon élő madárfajok élőhelyei, amelyek a különleges védelmi területeken kívül találhatóak, és amelyeket a 2009/147/EK irányelv alkalmazásában helyreállítási intézkedésekre szorulóként azonosítottak,
 - a 92/43/EGK irányelv I. mellékletében felsorolt természetes élőhelyek és az említett irányelv II. mellékletében felsorolt fajok olyan élőhelyei, amelyek kívül esnek a közösségi jelentőségű természeti területeken vagy különleges természetmegőrzési területeken, és amelyeket a 92/43/EGK irányelv szerinti kedvező védeltségi állapot elérése érdekében helyreállítási intézkedésekre szorulóként azonosítottak vagy amelyeket a 2004/35/EK irányelv 6. cikkének alkalmazásában felszámolási intézkedésekre szorulóként azonosítottak,
 - a valamely tagállamban alkalmazandó természet-helyreállítási terv szerint helyreállításra szorulóként azonosított, vagy az állapotromlásuk megakadályozását biztosító intézkedések hatálya alá tartozó területek,
 - a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja iii. alpontjában említett felszíni víztestek jó ökológiai állapotának helyreállításához vagy az ilyen víztestek kiváló ökológiai állapotának helyreállításához szükséges intézkedések, amennyiben azokat a jog előírja,
 - a 2000/60/EK irányelv VI. melléklete B. részének vii. pontjában említett, a vizes területek rekreációját és helyreállítását célzó intézkedések hatálya alá tartozó földterületi egységek,
 - az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*****) összhangban a jó ökoszisztéma-állapot elérése érdekében ökoszisztéma-helyreállításra szoruló területek;
- d) a nagy éghajlati kockázatot jelentő alábbi földhasználati egységek nyomon követésére szolgáló rendszer:
- az (EU) 2018/841 rendelet 13b. cikkének (5) és (6) bekezdése értelmében kompenzációban részesülő területek,
 - a 2007/60/EK irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében említett területek,
 - a tagállamok nemzeti alkalmazkodási stratégiájában meghatározott, magas természeti és ember okozta kockázatokkal rendelkező területek, amelyekre az éghajlattal kapcsolatos katasztrófakockázat-csökkentési intézkedések vonatkoznak;
- e) a talaj szénkészletének nyomon követésére szolgáló rendszer, amely többek között az éves földhasználati és földfelszínborítottsági összeírás (LUCAS) adatait használja.

Az üvegházhatású gázok jegyzékének lehetővé kell tennie az adatok elektronikus adatbázisok és földrajzi információs rendszerek közötti cseréjét és integrálását, az adatok összehasonlíthatóságának és nyilvános hozzáférhetőségének megkönnyítése érdekében.

A 2021–2025-ös időszakra vonatkozóan a tagállamok legalább az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó, 2006. évi IPCC-iránymutatások szerinti 1. szintű (Tier 1) módszertant alkalmaznak, kivéve az olyan széntárolók esetében, amelyekhez a kibocsátások vagy eltávolítások legalább 25 %-a kapcsolódik egy olyan forrás- vagy nyelőkategórián belül, amelyhez a tagállam nemzeti nyilvántartási rendszerében kiemelt helyet foglal el, mivel az arra vonatkozó becslés jelentős hatással van egy ország teljes üvegházhatású gáz-nyilvántartására a kibocsátások és az eltávolítások abszolút értékben kifejezett szintje, a kibocsátások és az eltávolítások tendenciája vagy a kibocsátásoknak és az eltávolításoknak a földhasználati kategóriákon belüli bizonytalansága szempontjából, mely esetben az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó, 2006. évi IPCC-iránymutatások szerinti, legalább 2. szintű (Tier 2) módszertant kell alkalmazni.

A tagállamok az üvegházhatású gázok jegyzékének 2028. évi benyújtásától kezdve az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó, 2006. évi IPCC-iránymutatások szerinti, legalább 2. szintű (Tier 2) módszertant alkalmaznak, ugyanakkor a tagállamok a lehető legkorábbi időponttól, de legkésőbb az üvegházhatású gázok jegyzékének 2030. évi benyújtásától kezdve az a) pontban említett, jelentős szénkészletekkel rendelkező földhasználati egységek területeire, a b) és a c) pontban említett, védelem vagy helyreállítás alatt álló földhasználati egységek területeire, valamint a d) pontban említett, magas jövőbeli éghajlati kockázatoknak kitett földhasználati egységek területeire vonatkozó valamennyi széntároló-kibocsátási és -eltávolítási becslésre 3. szintű (Tier 3) módszertant alkalmaznak, az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó, 2006. évi IPCC-iránymutatásokkal összhangban.

Az előző albekezdés ellenére, amennyiben az a)–d) pontban felsorolt bármely egyedi kategóriába tartozó terület a tagállam által bejelentett gazdálkodás alatt álló földterület kevesebb mint 1 %-át teszi ki, az adott tagállam legalább a 2. szintű (Tier 2) módszertant alkalmazza, az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó, 2006. évi IPCC-iránymutatásokkal összhangban.

(*) A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/35/EK irányelve (2004. április 21.) a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről, HL L 143., 2004.4.30., 56. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

(****) Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

(*****) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/60/EK irányelve (2007. október 23.) az árvízveszélyek értékeléséről és kezeléséről (HL L 288., 2007.11.6., 27. o.).

(******) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).”
